

ELLLENGUATGE**Amb les mans
brutes**

Al costat de *Ho va agafar amb les mans* i *Ho va agafar amb les seves mans de ferro* (considerem *de ferro* com un adjectiu, i ens és indiferent que sigui usat metafòricament) diem *Ho va agafar amb les mans brutes* i *Ho va agafar amb la mà dreta*. Ens sembla innegable que totes quatre oracions es resolten segons l'esma de la llengua; dit altrament, que són les que diria espontàniament qualsevol parlant no influït per models estranys, servint-se únicament del terme possessiu en l'oració indicada en segon lloc: ...*les seves mans de ferro*.

Vam intentar ahir de fer veure la raó per la qual en la primera de les oracions indicades es prescindex del terme possessiu i no se'n prescindex, en canvi, en la segona: l'economia de la nostra llengua fa generalment prescindir del possessiu quan no és estrictament necessari (ningú no agafa res amb altres mans que les pròpies), però hom hi ha de recórrer en casos en què deixaria vacant una funció determinativa que, si no, podria ésser atribuïda a un adjectiu que té, en realitat, la funció d'indicar una qualitat del sub-

stantiu. També indicarem ahir un exemple anàleg a *Ho va agafar amb la mà dreta*: en aquest cas, si que l'adjectiu *dreta* té clarament una funció determinativa, car especifica que la mà utilitzada va ésser la dreta i no l'esquerra. Però hom podria pensar que l'exemple indicat en tercer lloc, *Ho va agafar amb les mans brutes*, és més aviat anàleg al segon, ...*amb mans de ferro*, que no al quart, ...*amb la mà dreta*, i que tanmateix també hi prescindim, del terme possessiu. En realitat, hem de considerar que en *Ho va agafar amb les mans brutes* l'adjectiu *brutes* és el que anomenem un complement predicatiu, és a dir, que no es limita a completar el substantiu sinó que, a més, diu de quina manera s'acompleix l'acció del verb. Aquesta oració és, efectivament, de totes les quatre que hem indicat, la que millor respondria a la pregunta *Com ho va agafar?* Cal veure, encara, que els conjunts *les seves mans de ferro* i *la mà dreta* són, cada un d'ells, un sol complement, però en *les mans brutes* s'agrupen dos complements: *les mans* i *brutes*. Si diem *L'Eugènia duu els guants blancs* (exemple d'Artells) podem significar dues coses: que duu els blancs, en què *blancs* és un determinatiu, i que els duu blancs, en què és un predicatiu. Però si diem *Duu les mans brutes*, l'adjectiu és necessàriament un predicatiu.